

Předmětem této diplomové práce je poutnictví, pohyb či cesta obecně. Studijním areálem je hispánská kultura. Studium poutnictví je pro antropologii výzvou, a antropologie poutnictví a pohybu se tak stala pro naši disciplínu zajímavou a progresivní oblastí studia. Neinstrumentální a ritualizovaný pohyb hraje důležitou roli ve všech náboženských i sekulárních tradicích. Záměrem této práce je dát poutnictví do souvislosti s ostatními formami pohybu, jako jsou cestovatelství, turismus a etnografie, a překonat hranice mezi mobilitou náboženskou a sekulární. Užíván je zde pojem přechodového rituálu, který má vyzdvihnout pozici cestovatele, jenž vychází ze svého běžného, každodenního života a vstupuje do světa neznámého, jiného. Poutnictví ztělesňuje opozice nehybnosti a pohybu, statického a dynamického, známého a neznámého, obvyklého a neobvyklého, řádného a mimořádného. Cílem této práce je zdůraznit význam oběti – důležitou součástí poutnictví – která generuje psychickou a sociální sílu. V rámci poutnictví se setkáváme s představami jako reciprocita, symbolická výměna nebo posvátno, které je zdrojem síly. Poutníci procházejí vnitřní obnovou, transformací a posilou. Cestování k posvátnu má fyzickou, ale i duchovní, symbolickou a metaforickou podobu. Cesta je osobní zkušeností, poutí za svým osobním cílem, ale také cestou samotného života.